

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΘ. ΜΑΡΗ

Η Βορεια Ηπειρος

Μηνιαιον Δελτιον Πολιτικον Κοινωνικον Φιλοσοφικον
Οργανον του εν Αθηραις Συλλογου Βορειοηπειρωτων

ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ ΤΑΧ ΑΥΡΊΟΝ ΕΣΕΤ ΑΜΕΙΝΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1935

ΤΕΥΧΟΣ 4

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΥΣΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΙΟΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΡΙΑΤ. ΘΥ. ΧΩΡΩΝ

Δωρεά

Ημερομ.

Αριθμ.

Κωνσταντ. Μάρη
26-6-2018
28502

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΥΛΙΟΣ 1935 ΤΕΥΧΟΣ 4

ΜΟΝΟΝ ΤΟΥΤΟ..

Ἐκρηγξίς ἐπαναστάσεως ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀλληλοσυγκρουόμεναι πληροφωρίαι περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ ἐκβάσεως αὐτῆς, ἄδηλος ὁ σκοπὸς τῶν ἐπαναστατῶν, φόβος στρατηγοῦ, ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀναρχία. Τὶ ἄλλο ἀποδεικνύουν αἱ κατὰ τετράμηνον αὗται ἐπαναστάσεις ἐν Ἀλβανίᾳ, εἰ μὴ ὅτι αὕτη οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ ζήσῃ;

Οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ σκεφθῇ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν κατασκευαστῶν τῆς ὅτι: ἡ ἀνομοιογένεια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, ἡ οἰκονομικὴ τῆς ἀνεπάρκεια, ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως εἶναι στοιχεῖα ἥκι στα ἐπικυδομητικὰ δι' ἐν κράτος προωρισμένον νὰ ζήσῃ.

Νὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς εἰς τοὺς κατασκευαστὰς τοῦ Ἀλβανικοῦ κρατιδίου τὴν τραγικὴν πραγματικότητα; Ὁχι βεβαίως. Δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν μὲ τὸ μέτρον τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ψυχρᾶς λογικῆς τὰ πράγματα. Μόνον ἐκδηλοῦμεν τὴν κατὰ πληξιν μας διὰ τὴν ἀπάθειαν μεθ' ἧς ἀντιμετωπίζουν τὴν κατάστασιν ἐν Ἀλβανίᾳ, ἡ ὁποία, τὸ το νίζομεν, κατ' ἐσ κ' ἐσ θ' ἐσ διὰ νὰ ἀποσοβῇ μελλοντικὰς συρράξεις καὶ νὰ προλάβῃ τὰς διεκδική

σεις ἐνδιαφερομένων κρατῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀδριατικῆς.

Ἡμᾶς ἐνδιαφέρει τοῦτο μόνον ὅτι ἐντὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους διαβιοῦν συμπαγεῖς Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἀποτελοῦντες σημαντικὴν μειονότητα, οἱ ὅποιοι εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις ὑφίστανται παντοίους διωγμοὺς καὶ καταπιέσεις. Ἐκφράζομεν δὲ δεδικοιολογημένον φόβον μήπως οἱ ἀτυχεῖς Βορειοηπειρώται πληρώσουν «τὰ σπασμένα» κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, τὰς ὀδυνηρὰς δηλονότι συνεπείας τοῦ τελευταίου κινήματος μὲ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τὰ ἀνελεύθερα μέτρα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ τὸ καθεστὼς τοῦ Ζώγου διὰ τὴν ὅλοσχερὴν καταστολὴν του.

Θὰ ἠθέλαμε νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῆς τελευταίως δημιουργηθείσης ἐν Ἀλβανίᾳ καταστάσεως, τὴν ὁποίαν δέον νὰ παρακολουθήσουν μετὰ τῆς ἀρμοζούσης προσοχῆς καὶ ὀξυδερκείας, νὰ γνωρίσωμεν δὲ ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι οἰκοῦντες δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν καμμίαν ἐνέργειαν στρεφομένην κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου καὶ καμμίαν ἀναβλητικὴν τακτικὴν τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς διεθνῶς ἀνέλαβον ἀπέναντι τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

‘Απερίγραπτος κυνισμός! ‘Ο Κοι- νοι άρ- χης Μαρ

γαριτίου κ. Γιασίν Σαντήκ έπεσκέφθη μετ’ άλλων τινών προυχόντων του Μαρ- γαριτίου τον νέον ‘Υπουργόν Γενικών Διοικητήν ‘Ηπείρου κ. Α. Τσιόκον, παρ’ ού έλαβε την διαβεβαίωσιν ότι τό ζήτημα της απαλλοτριώσεως Παραμυθιάς θά λάβη την πλέον ένδεδειγμένην λύσιν.

Δέν δυνάμεθα είμη νά χαίρωμεν διότι τά ζητήματα των Τσιάμιδων τους’ έστιν της έν ‘Ελλάδι ‘Αλβανικής μειονότητος εισέρχονται εις τά στάδια των πλέον επι- τυχών λύσεων όχι μόνον διότι τοϋτο έξου- δετερώνει τά έντεϋθεν παράπονα τά έ- ποΐα με υοοφήν επιχειρήματος χρησι- μοποιεί ό ‘Αλβανικός τύπος ως σανίδα σωτηρίας, αλλά κυρίως διότι ούτω εί- μεθα έθισμένοι νά φερώμεθα, πρό παν- τός εύπρεπώς και άνθρωπίνως.

‘Ηδη χωρίς νά θέλωμεν νά συζητώμεν σοβαρώς μετά του αξιοτίμου κατά τά άλ- λα κ. Σαντήκ, πολύ δέ μάλλον χωρίς νά πιστεύσωμεν ότι δύναται νά άσκήση επί- δρασιν τινα ούτος πρός τους ιθύνοντας σήμερον τά ‘Αλβανικά πράγματα εξωτώ- μεν: ‘Επιμένει ούτος εις την μετά τόσου μίσους εξαγγελθεισαν άπειλήν;

Θά ένθυμούνται οί άναγνώσται μας ότι ό άνεκδιήγητος Τουρκουάνος—άπό- τά τραγικά ύπολείμματα των μεγάλων Τσιφλικάδων της Παραμυθιάς κομπάζων μίαν ήμέραν έκτύπησε την όζώδη βακτη- ρίαν του κατά γής και έβουχήθη. «‘Εάν δέν έκδοθῇ ή απαλλοτριωτική άπόφασις της Παραμυθιάς δέν θά παύση ό ξυλο- δαρμός των Βορειοηπειρωτών εις την ‘Αλβανίαν και δέν θά λειτουργήσουν τά ‘Ελληνικά σχολεία».

Και ή μέν απαλλοτριωτική άπόφασις, την έκδοσιν της οποίας έθεσεν ως όρον εις την γελοΐαν του άπειλήν θά έκδοθῇ συντόμως. Θά παύση όμως ό ξυλοδαρμός εις ‘Αλβανίαν και θά λειτουργήσουν τά ‘Ελληνικά Σχολεία;

Είπομεν ότι δέν συζητούμεν σοβαρώς

μέ τον Σαντήκ. ‘Απλούστατα θέλωμεν νά έξάρωμεν την κυνικότητα μεθ’ ης τοιμαῖ ν’ άπειλή και νά εκβιάζη.

◇◇◇

‘Ολα δικά μας! ‘Ο Αύλάρχης τεϋ Βασιλέως ‘Εξοχώ- τατος κ. Τζαφέρ Ού-

πι εις τον λόγον, τον όποϊον έξεφώνησεν επ’ εύκαιρία των έγκαινίων της Βιβλιοθή- κης του, ‘Ελβασάν—σχετικώς γράφομεν εις άλληνσελίδαν—μεταξύ πολλών άλλων είπεν ότι και ό Ζάππας δέν έλησμόνησε την ‘Αλβανίαν αλλά πολλαχώς την εύηρ- γέτησε.

Λησμονεί όμως ό μέγας αύλάρχης ότι ό Ζάππας, ό ‘Αρσάκης, ό Μπάγκας κατα- γόμενοι άπό ‘Ελληνικώτατα μέρη έδη- μιούργησαν παράδοσιν ως ‘Ελληνες εύ- εργέται;

Λησμονεί ό μέγας αύλάρχης ότι ό Ζάπ- πας έλαβε μέρος εις τους άγώνας των Σουλιωτών και ήγωνίσθη κατά των προ- γόνων του (του Τζαφέρ Ούπι), οί όποιοι διά τον άπαραίτητον «λουφέν» είχαν τε- θῇ εις την ύπηρεσίαν του ‘Αλή πασά;

‘Ο Ζάππας εύηργέτησε τό ‘Ελληνικόν Λάμποβον, τό όποϊον σκοπίμως παρεσιώ- πησεν ό όμιλητής—και όχι την ‘Αλβανίαν. ‘Ετερον έκάτερον. ‘Εάν ό Ζάππας ήτο ‘Αλβανός εύεργέτης δέν βλέπομεν πρός τινα λόγον ή καλλιμάμαρος δώρεά του εύρίσκεται έν ‘Αθήναις και ούχι έν Τιρά- νοις ή έν οίαδήποτε ‘Αλβανική πόλει.

Θά δεχθῇ ό άείμνηστος Ζάππας νά πο- λιτογραφηθῇ εις την ‘Αλβανικήν ιστο- ρίαν;

◇◇◇

‘Ο ‘Ομιλος ‘Ο «‘Ομιλος Δροπολι- των» με την καθ’ όλα άρίστην σύνθεσιν του

Διοικητικοϋ του Συμβουλίου και με τον ώραιον νεανικόν πυρετόν πρός δημιουρ- γικήν εργασία—άπόδειξις αί τόσον συχ- νά διοργανούμεναι πατριωτικά συγκεν- τρώσεις και έκστρατεΐαι πρός την ‘Ατι- κήν ύπαιθρον—άποτελεί παραφυάδα του Βορειοηπειρωτικοϋ μας Συλλόγου της ό

ποι
εϋδ

Τι

υπό
βαν

σεα

όπε

σώρ

Τ

των

ρία

άσυ

νατ

υπό

έντ

διτ

βοι

κ. Ι

Μ-

Γ.

δη,

Πο

το

βα

την

λογ

≡

Λό

της

το

—

νία

λη

λοι

Π.

ποίας φωτεινή διαγράφεται ή περαιτέρω
εὐδόκιμος δρᾶσις.

◇◇◇

Μιά παροιμία λέγει ὅτι
Τὶ συμβαίνει ; ὅπου βγαίνει καπνὸς
δὲν μπορεῖ παρά νά
ὑπάρχη φωτιά. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐξ Ἀλ-
βανίας εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκεῖ καταστά-
σεως προερχόμεναι ἀπὸ ἀνθρώπων, τοὺς
ὁποίους ἔχομεν πάντα λόγον νά πιστεύ-
σωμεν ὀργιάζουν κυριολεκτικῶς.

Τὸ δὲ ἀρμόδιον τμήμα τοῦ Ὑπουργείου
τῶν Ἐξωτερικῶν παρέχει τὴν πληροφο-
ρίαν ὅτι αἱ αἰδήσεις αὗται χαλκεύονται
ἀσυνειδήτως ἐν Κερκύρᾳ καὶ Ἰωαννίνοις.

Ἀλλὰ θὰ ἡρωτώμεν εὐλόγως εἶναι δυ-
νατὸν νά δημιουργηθῇ σάλος ὅταν δὲν
ὑπάρχουν αἱ πρὸς τοῦτο ἀφορμαί ;

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΧΩΡΙΑΔΙΤΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὴν
ἐνταῦθα ἀδελφότητα τῶν Σχωρια-
διτῶν ἐξελέγη τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.
κ. Χ. Καλύβα ἔς Προέδρου, Ἀν.
Μπέλλου Ταμίου, Γ. Καραγιάννη
Γ. Γραμματέως καὶ Χ. Πασπαλί-
δη, Φ. Τσαούση, Σοφ. Καλύβα, Δ.
Παπαγιωτίδου συμβούλων.

Ὁ Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν
τοῦ συμπατριώτου μας κ. Χ. Καλύ-
βα δίδει τὴν ἐτησίαν ἐορτὴν του
τὴν 8ην Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Κα-
λογρέζαν.

Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια
τῆς «Ἡπειρώτισας» τοῦ κ. Βαβαρέ
του ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχές.

—Ὡσαύτως λόγῳ τῶν ἐν Ἀλβα-
νίᾳ συμβάντων ἅτινα μᾶς ἀπησχό-
λησαν εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο, ἀναβάλ-
λονται καὶ αἱ «Ἐνθυμίσεις» τοῦ κ.
Π. Πουλίτσα.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλό-
γου Κερκύρας ἀξιότιμος κ. Μπαμίχας ἐκ-
φράζει δι' ἄρ-
θρου του τοὺς
δισταγμοὺς
καὶ τοὺς φό-
βους μήπως οὔτε τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμ-
βριον δὲν λειτουργήσουν τὰ Ἑλληνικά σχο-
λεῖα, καὶ μήπως χρονίσῃ τὸ ζήτημα τῆς
τροποποιήσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ Συντάγ-
ματος, ὡς ρητῶς ἐν τῇ Κ. Τ. Ε. ὑπεσχέ-
θη ὁ Ἀλβανὸς ἀντιπρόσωπος.

«ΑΛΗΘΕΙΑ» Κερκύρας
(18 Ἰουλίου)

...«Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις μου εἶθε, ἐπανα-
λαμβάνω, νά διαψευσθοῦν, ἀπὸ ὅσα ἔμως
ἀπεκόμισα ἀπὸ συνομιλίαν μου μετ' Ἀλ-
βανὸν κρατικὸν ὑπάλληλον, τὸν ὁποῖον ἐ-
γνώρισα τελευταίως εἰς τὸ ἀπ' Ἀθηνῶν
διὰ Κέρκυραν ταξιδιόν μου καὶ ἀπὸ συν-
ομιλίας τὰς ὁποίας εἶχον μετ' Ἀλβανοὺς
διαμένοντας εἰς τὴν πόλιν μας ἢ ζητηθεῖ-
σα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀλβανι-
κῆς Κυβερνήσεως ἀναβολὴ διὰ τὴν τροπο-
ποίησιν τοῦ Ἀλβανικοῦ Συντάγματος ἔ-
να μόνον σκοπὸν εἶχε, τὴν ἀναβολὴν λή-
ψεως ἀπεφάσεως ὁριστικῆς ἐκ μέρους
τῆς Κ. Τ. Ε., καὶ αὐτὸ τὸ ἐπέτυχεν ὁ ἀν-
τιπρόσωπος τῆς Ἀλβανίας, ὅστις ἐμορφώ-
θη καὶ ἐσπούδασεν εἰς Ἑλληνικά σχο-
λεῖα, ἐτελειοποίησεν ἔμως τὰς σπουδὰς
του εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς παλαιᾶς
Τουρκίας δηλ. εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Σουλ-
τάνου Χαμίτ.

Ἀγγέλεται ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι τὸ ζήτημα
τῶν Ἑλληνικῶν σχο-
λεῖων Βορείου Ἡπει-
ρου προσλαμβάνει νέ-
αν δέξιν, κατόπιν
μάλιστά καὶ τῆς ἐπισημοποιηθείσης πλέ-
ον ἀπαγορεύσεως τῆς λειτουργίας αὐ-
τῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνή-
σεως.

«ΠΡΩΤΑ»
(2 Αὐγούστου)

Ὡς γνωστὸν, ἡ Ἀλβανία διὰ τοῦ ἀντι-
προσώπου τῆς ἐν Γενεύῃ εἶχε ρητῶς ὑπο-
σχεθῇ ὅτι θὰ συμμορφοῦτο πρὸς τὴν ἀ-
πόφασιν τοῦ Δικαστηρίου
τῆς Χάγης, παρέχουσα ἐλευθερίαν εἰς τὰ
σχολεῖα τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος. Πα-
ραδόξως ἔμως προχθές, γενομένης σχετι-
κῆς συζητήσεως εἰς τὴν Ἀλβανικὴν Βου-
λὴν καὶ κατόπιν σφοδρῶν ἀνθελληνικῶν
λόγων, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ὑπόσχεσις
τοῦ Ἀλβανοῦ ἀντιπροσώπου θεωρηθῇ ὡς
μὴ δοθεῖσα καὶ ἀπαγορευθῇ ἡ λειτουρ-
γία τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ κατὰ
τὸ νέον σχολικὸν ἔτος. Ἐκ τούτου προ-
εκλήθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν
Βορείου Ἡπείρου ζωηροτάτη ἐξέγερσις.

ἀπεστάλησαν δὲ διάφοροι ἐπιτροπαὶ εἰς Τίρανα ἐξ ὧν τῶν μερῶν τῆς Βορείου Ἡπείρου, διὰ τὰς ζητήσων ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῆς Βουλῆς.
Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις δὲν εἰσακούσῃ τὰς διαμαρτυρίας τῆς μειονότητος, θὰ ἀπευθύνουν πρὸς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἐν τῇ ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ διὰ τὰς Ἀλβανικὰς πιέσεις καὶ αὐθαρεσίας.

Μετέδοθησαν ἀπόψε παρὰ ἐπιβατῶν, ἀφίχθόντων ἐξ Ἀλβανίας, πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ἀλβανικὴ Βουλὴ ἐψήφισε χθὲς Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου παρατείνεται ἐπ' ἀόριστον τὸ κλείσιμον τῶν ἐλλήνων σχολείων τῆς Βορείου Ἡπείρου, μὴ ἀναγνωρίζουσα οὕτω τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης.
Ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ταύτῃ, ὁ ἐλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἡπείρου διατελεῖ ἐν ζωηροτάτῃ ἐξεγέρσει.

Ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων ἐπὶ τῆς ἀσυστόλως διενεργουμένης ἐθνικιστικῆς ἀλβανικῆς κινήσεως (10 Αὐγούστου 1935) καθ' ἣν τὴν Τσαμουρίαν. Τόσον εἰς Φιλιάτες, ὅσον καὶ εἰς Μαργαρίτιον, εἰς τὴν Βάρφανην, εἰς Καρβονάρι καὶ πρὸ παντὸς εἰς Παραμυθίαν μαινεται ἡ προπαγάνδα.

Μήπως θέλουν οἱ ἀρμόδιοι ἐπανάληψιν τῶν σκηνῶν τοῦ 1922 καὶ τῶν ἀξιοθρηνητῶν τότε γεγονότων;

Οἱ δὲ πληρεξούσιοι Ἰωαννίνων, οἱ παρανέοντες πάντοτε ἐκεῖ, ποίας ἐνεργείας κατέβαλον πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἀλβανικῶν παρεκτροπῶν; Ἀπὸ τὸν νέον Γεν. Διοικητὴν κ. Α. Τσιόκον, ἐνήμερον ὧν τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων, ἀναμένομεν κεραυνοβόλον ἐπέμβασιν εἰς τὴν νέαν πληγὴν, ποὺ τείνει νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ἡ Ἀλβανικὴ μειονότης εἰς τὴν ἐλληνικωτάτην Θεσπρωτίαν.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀργυροκάστρου, ὑπὸ τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν ἤρχισαν ἐξασκούμεναι

«ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ» (12 Αὐγούστου 1935) ἀγριοὶ πεισμοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν τῆς Βορείου Ἡπείρου διὰ τὸ

ζήτημα τῶν σχολείων.

Οὕτω ἀστυνομικὰ ὄργανα περιτρέχουν τὰ ἐλληνόφωνα χωρία καὶ πιέζουν τὰ κοινωνικὰ συμβούλια ὅπως ὑπογράψουν δηλώσεις ὅτι δέχονται τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως λύσιν. Τοῦ διορισμοῦ δηλαδὴ δημοδιδασκάλων ὑπὸ τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως. Τοιαύτας δηλώσεις ὑπέγραψαν ἐξαναγκασθέντες πλείστα κοινοτικά συμβούλια. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Λεσινίτης ἀρνηθεῖς, νὰ ὑπογράψῃ ἐξυλοκοπήθη ἀγρίως.

Ὁ Τουρκαλβανὸς ἑπαρχὸς Δελβίνου, περιοδεύων τὰ χωρία τῆς περιφερείας του, συνιστᾷ εἰς τὰ κοινοτικά συμβούλια ὅπως ὑπογράψουν δηλώσεις ὅτι δέχονται καὶ ὑποστηρίζουν ὡς ὀρθὴν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λύσιν ἐπὶ τοῦ σχολικοῦ ζητήματος. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ὑποστοῦν αὐστηροτάτας ποινάς. Ὁ ἴδιος δὲν παραλείπει νὰ τονίξῃ ὅτι οὐδεμίαν ἐλπίδα νὰ ἔχωσι ἔξωθεν διότι οἱ Ἕλληνες ἀλληλοτρῶγονται καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τοὺς ὑποστηρίξουν καὶ συνιστᾷ νὰ κωφεύσουν εἰς τὰς ξένας εἰσηγήσεις τῶν πρακτόρων τῆς Ἑλλάδος, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Βασιλέως Ζώγου.

Φέρονται πολλὰ χωρία ὑπογράψαντα τὴν αἴτησιν.

Ἡ ἐκκραγεῖσα εἰς τὴν γείτονα Ἀλβανίαν ἐπανάστασις, ἀσχέτως τοῦ ἂν κατεστάλῃ ἀμέσως εἰς τὸ αἷμά της, ἀποδεικνύει μὲ πόσῃ δυσσχερίαν δύναται νὰ

«ΕΣΤΙΑ» (17 Αὐγούστου) κνύει μὲ πόσῃ δυσσχερίαν δύναται νὰ

ζήσῃ τὸ μικρὸν αὐτὸ νεότευκτον κρατίδιον, κατὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς μεγάλους τῆς γῆς, ὅσον θὰ ἔπρεπε ὑπ' ὅψιν, ἡ ἀνομοιογένεια τοῦ πληθυσμοῦ του, ἡ οἰκονομικὴ του ἀνεπάρκεια καὶ ἡ ἑλλειψὶς κάθε πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ του.

Εἰς τοὺς μεγάλους, οἱ ὁποῖοι διὰ διαφόρους λόγους ἱδρύσαν τὴν Ἀλβανίαν, ἀποκείται νὰ κρίνουν τὴν πραγματικότητά αὐτήν. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἡ ἐντὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους παρουσία συμπαγῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς

(Συ
ἡ
ἀπο
παρ
Folk
σαν
σεα

«
ρησ
σμέ
σκε
λιώ
«Οτ
τοῦ
ἀγ
λῶν
θίγ
τος
μετ

«/
προ
ἐλλ
Τ. Ε
σαν
σιν

ῶμα
δειν
ἀλλ
κίνη
κόν
νὰ π
μεν
θήσα
τῆς
σωμ
ἐν Τ
ἐνέρ
νικῶ
καὶ
σεων
πένα
ῶποι
τως

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. Π. ΜΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἰδοὺ τὸ κείμενον τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἢ ὁποῖα ἐλήφθη τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀπὸ τὴν ἐν Folkestone τῆς Ἀγγλίας συνελθοῦσαν 18ην Συνέλευσιν τῆς Δ. Ἐνώσεως.

Ἡ 18η Συνέλευσις,

«Θεωροῦσα ὅτι ἡ εἰλικρινὴς τήρησις τῶν δικαίων τῶν ὀνεγνωρισμένων εἰς τὰς φυλετικὰς καὶ θρησκευτικὰς μειονότητας εἶναι θεμελιώδης ὑποχρέωσις κάθε Κράτους. Ὅτι πᾶσα προσβολὴ τῶν δικαίων τούτων ἀπατελεῖ κίνδυνον διὰ τὰς ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Διεθνὸς Κοινωνίας καὶ θίγει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν Κρατῶν.

«Λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι, ὡς προκύπτει ἀπὸ τοῦ ὑπόμνημα τοῦ ἑλληνικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν Κ. Τ. Ε. τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν ἔναντι τῶν ἑλληνικῆς φυλῆς

ὁμαλὰς περιστάσεις ὑφίστανται τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴν κυριαρχίαν, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι τώρα, μετὰ τὸ ἀποτυχὸν κίνημα καὶ τὸν ἐπιβληθέντα στρωτικὸν νόμον, δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανον νὰ πληρώσουν αὐτοὶ τὰ σπασμένα. Ἐχομεν λοιπὸν ὑποχρέωσιν νὰ παρακολουθῶμεν μετὰ κάθε προσοχὴν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ καταστάσεως καὶ νὰ δώσωμεν νὰ ἐννοηθῇ εἰς τοὺς κρατοῦντας ἐν Τιράναις ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ καμμία ἐνέργεια, στρεφόμενη κατὰ τῶν ἑλληνικῶν τῆς Ἀλβανίας πληθυσμῶν, ἀλλὰ καὶ καμμία περαιτέρω ἀναβολὴ ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας διεθνῶς ἀνέλαβον ἔναντι τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποίησις ἀδικαιολογητῶς καθυστερεῖ εἰσέτι.

ὑπηκόων τῆς ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταργήσουν οὐσιαστικῶς τὴν ἐλευθερίαν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσων, ἡτις ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς ἐν λόγῳ πληθυσμοὺς διὰ τῆς Δηλώσεως τῆς Ἀλβανίας ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τῆς Κ. Τ. Ε. τὸ ἔτος 1921,

Παρακαλεῖ τὴν Κ. Τ. Ε. νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἑλληνικοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰλικρινοῦς τήρησεως παρὰ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνέλαβε διὰ τῆς μνησθείσης Δηλώσεως καὶ εἰδικώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας ἐκπαιδεύσεως ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος τῆς Ἀλβανίας».

Ἡ ἀπόφασις μετὰ ἑξαρσιν ὕφους καὶ ἐννοιῶν καὶ μετὰ κατηγορηματικότητα καὶ σθένος, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαίων μιᾶς μειονότητος. Καθῆκον θεωρῶ νὰ ἀπευθύνω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὴν Διεθνὴ Ἐνῶσιν τῶν Συλλόγων διὰ τὴν Κ. Τ. Ε. ὡς καὶ τὸν διακεκριμένον καὶ ἀκούραστον Γενικόν τῆς Γραμματέα καθηγητὴν κ. Ruysseu.

Ἡ Κ. Τ. Ε. ἐπιληφθεῖσα τοῦ ζητήματος τὸ παρέπεμψε πρὸς μελέτην, σύμφωνα μετὰ τὴν συνήθη τῆς διαδικασίας εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ ἑνα Ἀγγλον ἀντιπρόσωπον, ἑνα Πορτογάλον καὶ ἑνα Μεξικανόν.

Ἀλλ' αὕτη ἡ διαδικασία εἶναι βραδεῖα. Ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὸ τέλος τῶν καλοκαιρινῶν διακοπῶν τὸ ζήτημα ἐτέθη ἐκ νέου ἐπὶ τάπητος ἐν Ἀλβανίᾳ μετὰ νέαν οξύτητα. Εἶναι πολὺ πρῶσφατα εἰς τὴν μνή-

μην όλων σας τὰ θλιβερά γεγονό-
τα τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐσχάτως χώραν
εἰς βάρος τῶν ὁμογενῶν τῆς Β. Ἡ-
πείρου καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἀφῆκαν
ἀνεπηρεάστους ὡς ἦτο ἐπόμενον,
καὶ τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν Κυ-
βερνήσεων τῶν δύο γειτόνων ἐπι-
κρατειῶν. Ἐάν ἀπὸ τὴν δυστυχίαν
αὐτῶν τῶν πληθυσμῶν ἡμποροῦ-
μεν νὰ ἀντλήσωμεν καὶ κάποιον
παρήγορον συμπέρασμα, τοῦτο
εἶναι ἴσως ἡ ἀλληλεγγύη ποῦ ἐπέ-
δειξαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν
οἱ Ἀλβανόφωνοι ὁμογενεῖς ἀπέ-
ναντι τῶν ἐλληνοφώνων. Μία εἴ-
ναι πράγματι ἡ ἐλληνικὴ μειονό-
της τῆς Β. Ἡπείρου, ἐνιαία καὶ
συμπαγής. Ἀδιάφορον ἔαν ἄλλοι
μιλοῦν ἐλληνικὰ καὶ ἄλλοι ἄλβα-
νικά. Τὸ αἶσθημα, ἡ ἐθνικὴ συνεί-
δησις εἶναι τὰ ἴδια εἰς ὅλους.

Πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐδη-
μοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τῆς Τριμε-
λοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε. Οἱ
ἐπίσημοι ὀργανισμοί, καὶ ἰδίως ὁ
τῆς Γενεύης εἶνε ἰδιαιτέρως ἐπιφυ-
λακτικοὶ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν
σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν. Ἡ
ἔννοια ἐν τούτοις τῆς ἀποφάσεως
τῶν τριῶν εἶνε σαφής. Ἀναγνωρί-
ζει ἀμμέσως πλὴν σαφῶς ὅτι τὸ
ἄρθρον 5 τῆς δηλώσεως τοῦ 1921,
αὐτὸ ποῦ παρέχει εἰς τὴν μειονό-
τητα τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἰδι-
κά της σχολεῖα καὶ νὰ ἐκπαιδεύη
σ' αὐτὰ τὰ παιδιά της εἰς τὴν ἐλ-
ληνικὴν γλῶσσαν παρεβιάσθη.
Κατόπιν τούτου παραπέμπει τὸ ζή-
τημα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ.
Ε., εἰς τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύει ἡ
ῥις περιφράσεις ὅτι δικαιούται νὰ
προβῇ εἰς σχετικὰς συστάσεις
πρὸς τὴν Ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν
ἡ ὁποία ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, κα-
τὰ τὴν ἰδίαν δὴλωσιν, νὰ συμμορ-
φωθῇ πρὸς αὐτάς.

Ὁ πρῶτος σταθμὸς ἐνώπιον τῆς
Κ. Τ. Ε. ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας
μας. Νομίζω ὅτι ἡμποροῦμεν ἀκό-
μη βασικώτερον τώρα νὰ περιμέ-
νωμεν μὲ πεποίθησιν καὶ τὴν τε-

λευταίαν πράξιν, τὴν ἀπόφασιν
τοῦ Συμβουλίου.

Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἡ
Πολωνία ἔθεσεν, ὡς βέβαια ἐνθυ-
μεῖσθε, εἰς τὴν Γενεύην ἓνα μεγά-
λο ζήτημα. Ἐπρότεινε, τὴν γενί-
κευσιν τῶν περὶ μειοψηφῶν ὑπο-
χρεώσεων ἐπὶ ὅλων τῶν Κρατῶν,
τῆς Εὐρώπης τοῦλάχιστον, καὶ αὐ-
τῶν δηλ. ποῦ δὲν δεσμεύονται σή-
μερον ἀπὸ τοιαύτας συμβατικὰς
ὑποχρεώσεις. Παρ' ὀλίγον νὰ ἐ-
κτραγῇ κρίσις τὴν ὁποίαν ἀπεσό-
βησε ἡ σθεναρὰ στάσις τοῦ Ἀγ-
γλου ἰδίως Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν Sir John Simon. Λοιπόν, κατὰ
τὴν συζήτησιν, ἡ Ἀλβανία ἐτάχθη
ὑπὲρ τῆς Πολωνικῆς προτάσεως.
Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τοῦ-
το ἔχει καὶ κάποιαν εἰρωνίαν. Δι-
ερωτῶμαι εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε νὰ
ἀναλάβουν καὶ ἄλλα Κράτη ὑπο-
χρεώσεις ὅταν αὐτὰ ποῦ τὰς ἔ-
χουν δὲν τὰς τηροῦν. Θεωρῶ πολὺ
σκοπιμότερον νὰ στρέψωμεν τὴν
προσοχὴν μας πρὸς ἄλλην κατεύ-
θυνσιν καὶ νὰ ζητήσωμεν πρωτί-
στως τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἰσχυ-
οῦσης διαδικασίας. Τὸ ζήτημα ἔ-
χει, ἄλλως τε ἀπὸ καιροῦ τεθῇ ἐ-
νώπιον τῆς ΚΤΕ.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ
προστασία τῶν μειονοτήτων ἀπὸ
τὴν ΚΤΕ. δὲν εἶναι ὅσον ἀποτελε-
σματικὴ θὰ τὴν ἠυχόμεθα. Ἡ μη-
χανὴ εἶναι βραδυκίνητος, ὁ ρυθ-
μὸς της βαρὺς, αἱ κινήσεις της κά-
πως ἄτολμοι. Πάμπολλα ἔχουν
γραφῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ
δριμεῖται ὑπῆρξαν αἱ ἐπικρίσεις κα-
τὰ τῆς ΚΤΕ., ἰδίως ἀπὸ ἀγγλικούς
κύκλους, αἱ ἀρχαὶ ποῦ διέπουν τὸ
θέμα εἶναι ἀσφαλῶς λαμπραί. Αἱ
μέθοδοι ὅμως χωλαίνουν.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, περαίνων τὴν
ὁμιλίαν ταύτην νὰ ἐκφράσω μίαν
διπλὴν εὐχὴν. Πρῶτον ὅπως ἡ Κ.
Τ. Ε. ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιταχύνη τὴν
ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεών της ἐπὶ
τῶν ζητημάτων μειονοτήτων, ἀφ'
ἐτέρου δὲ ἐξασφαλίσῃ τοὺς ἐνδια-
φερομένους πληθυσμούς, ἐφ' ὅσον

τ
ε
β
π
ο
ρ
τ
ε
τ

α
τι
ὁ
ε
σ
σ
π
α
φ

το
α
κ
Σ
το
Β
σι
νί
σ

να
ἐτ
τύ
γε
τι
πο
ἐξ
κυ
Δε
νει
με
αί

Σ

ύστ

τά παράπονά των εύρίσκονται υπό διάσκεψιν, από αντίποινα ή άλλα βίαια και άδικα μέτρα, άποσκοπούντα την δημιουργίαν τετελεσμένων γεγονότων, των οποίων πα ραδείγματα θλιβερά εις βάρος των όμογενών μας πληθυσμών μάς έδωκαν τα τελευταία γεγονότα της Β. Ήπειρου.

Τούτο δέ έν τώ συμφέροντι και αύτης της ιδίας ΚΤΕ. της οποίας το γόητρον δέν έξυψούται βέβαια όταν αί Κυβερνήσεις προβαίνουν εις τοιαύτας ένεργείας καθ' ην στιγμήν οι ένδιαφερόμενοι πληθυσμοί της έχουν εμπιστευθή την ύπεράσπισιν των δικαίων των και άναμένουν μέ άγωνίαν την άπόφασίν της.

Εύχομαι τέλος, έν σχέσει πρός το είδικόν θέμα μέ το όποιον σάς άπασχόλησα εύχομαι λέγω είλικρινώς ή προσεχής άπόφασις του Συμβουλίου νά σημάνη την άποκατάστασιν της όμαλότητος εις την Β. Ήπειρον και των φιλικών σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Άλβανίας. Είμεθα δύο λαοί γείτονες, ίσως και συγγενείς. Έχομεν δε-

σμούς παλαιότατους, ήμεις δέ οι Έλληνες μεταξύ των οποίων είνε και τόσοι Ήπειρώται τρέφομεν άπέναντι των Άλβανών είλικρινή συμπάθειαν. Δέν τους ζητούμεν παρά νά σεβασθούν τας ύποχρεώσεις των άπέναντι των όμογενών μας. Το συναίσθημα ότι οι όμογενείς μας εύημερούν υπό την Άλβανικήν διοίκησιν και ότι τα δικαιώματά των είνε σεβαστά δέν ήμπορεί παρά νά αύξήση την συμπάθειάν μας άπέναντι της νεαρās γείτονος. Το αντίθετον συναίσθημα θά ήγε τούναντίον εις σκέψεις των οποίων αί πρακτικάι τυχόν έκδηλώσεις δέν θά συνεβιβάζοντο καθόλου μέ τας αρχάς της ειρηνικής συνεργασίας των λαών τας οποίας ένσαρκώνει ή ΚΤΕ. και των οποίων ή είλικρινής εφαρμογή έξυπηρετεί το καλώς νοούμενον συμφέρον όλων άνεξαιρέτως των Έθνών.

Π. ΜΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Γραμματεύς του Έλληνικού Συλλόγου
διά την Κοινωνίαν των Έθνών

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

(Έπὶ τῶν επαναστατικῶν γεγονότων τῶν λαβάντων χώραν ἐν Ἀλβανίᾳ δημοσιεύομεν κρίσεις τῆς συναδέλφου «Καθημερινῆς» λίαν χαρακτηριστικάς.

Χθесинаί πληροφορίες έπιβεβαιούνται έκ πλείστων πηγών και έξ αύτης έτι της έπισήμου άλβανικής ύπηρεσίας τύπου, άναφέρουν ότι εις την μικράν γείτονα έξερράγη επανάστασις υπό άντιπάλων του σημερινοῦ καθεστώτος, ότι πολύνεκροι μάχαι συνήφθησαν και ότι έξω των Τιράνων έπeseν ο άρχηγός των κυβερνητικῶν στρατευμάτων Τζελάλ.(*) Δέν ήμπορεί άτυχώς νά γνωρίζη κανείς μέχρι ποίας έκτάσεως αί μεταδιδόμεναι πληροφορίες είναι άκριβείς, εάν αί μάχαι έγιναν όντως και εάν ή έμφα-

νιζομένη ως επανάστασις δέν περιορίζεται εις τοπικήν τινα έξέγερσιν έκ των τέσφ συνήθων εις την άναρχοσύμην κατά το πλείστον χώραν του Άχμέτ Ζώγου. Διά τουτο και θά ήτο παρακινδυνευμένον νά στηρίξη κανείς συλλογισμούς ιδίως όταν αύτός ούτος χαρακτηρισμός της έξεγέρσεως δέν διακριβούται.

Άνεξαρτήτως όμως των γεγονότων αύτων ήμπορεί κανείς νά συναγάγη έπι τη εύκαιρία ώρισμένα γενικώτερα συμπεράσματα έκ μερικῶν ένδείξεων και φημολογουμένων προσανατολισμών χωρίς τόν κίνδυνον νά εύρεθῇ πολύ μακράν της πραγματικότητος. Είναι πράγματι γεγονός ότι το καθεστώς του Άχμέτ Ζώγου άφ' ής έποχής ή έντονος οικονομική ύποστήριξις της Ιταλίας διεκόπη εύρίσκεται εις περίεργον θέσιν τόσο ένσωτερικώς όσον και έξωτερι-

Σ. Σ. (*) Η είδησις αύτη διεψεύσθη εκ των ύστέρων.

κῶς. Ἐσωτερικῶς ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν πόρων καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἐπαχθοῦς φορολογίας προκαλεῖ μοιραίως τὴν δυσἀρεσκείαν τοῦ πληθυσμοῦ ἐνῶ ἐξωτερικῶς ἡ θέσις τῆς Ἀλβανίας, θέσις ἐξαρτήσεως, οὐδὲν τῆς προῤοπορίζει ἰδιαίτερον πλεονέκτημα. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἡ ἀπό τινος σαφέστατα ἐκδηλωθεῖσα τάσις τοῦ Ἀλβανοῦ ἡγήτορος εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου προσανατολισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων φαντάζεται ὅτι ἡμπορεῖ νὰ προσπορισθῇ ὠφελήματα ἀντισταθμίζοντα τὴν ἀπωλεσθεῖσαν οἰκονομικὴν ἐξίσχυσιν τῆς Ἰταλίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ ἀποκλειστικὸς αὐτὸς λόγος, ὁ ὁποῖος κινεῖ τὸν Ἀλβανὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν ἀναζητήσιν νέων φιλιῶν στερεῖ τὰ σχετικὰ διαβήματα τοῦ ἀπὸ τὸ κυριώτερον στοιχείον εἰς ὃ ἦτο δυνατόν νὰ βασισθῇ μία γόνιμος προσέγγισις μετὰ τῶν γειτόνων του—ἐννοοῦμεν τὴν ἀφιλοκερδῆ καὶ ἐκ βασικῶν σκέψεων, συμφερόντων καὶ γειτονικῶν αἰσθημάτων προερχομένην εὐλικρινὴ θέλησιν πρὸς εἰρηνικὴν συμβίωσιν καὶ συνεργασίαν—οὐχ ἦτον ὅμως παραμένει ὡς γεγονὸς ἄξιον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀνεξαρτήτως τῶν γενεσιουργῶν αἰτίων, ὅτι οἱ ὑφιστάμενοι δεσμοὶ μετὰ τὴν Ἀλβανίαν καὶ Ἰταλίαν εὐρίσκονται εἰς καμπὴν ἐνδιαφέρουσαν ὁλόκληρον τὴν Βαλκανικὴν. Ἀς ὁμιλήσωμεν καθαρῶτερα: Ἡ Ἀλβανία τοῦ Ἀχμέτ Ζώγου ἐπιζητεῖ ἀπὸ μακροῦ μίαν εὐσχημον ἀπόσπασιν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν προσχώρησιν τῆς εἰς τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν. Πρὸ ἔτους ἐκδηλώσασα κάπως ἐντονώτερον τοὺς πόθους αὐτοῦς εἶδεν ὁλόκληρον μοῖραν Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατά της. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα εἰναικάπως δι-ἀφορα. Ἡ Ἰταλία περιπεπλεγμένη εἰς τὴν ἀφρικανικὴν τῆς περιπέτειαν, δὲν θά ἦτο διατεθειμένη νὰ προσθέσῃ νέους περισπασμούς εἰς τὰ νῶτα της δι' ὃ καὶ ὁ Ἀλβανὸς μονάρχης κρίνει τὴν στιγμὴν εὐθετωτέραν ὅπως προβῇ εἰς σχετικὰς βολιδοσκοπήσεις.

Εἰς τὸ χθές κομισθὲν φύλλον τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ» ἀναγινώσκουμεν πράγματι τὴν ἐξῆς σχετικὴν εἰδήσιν:

«Ἡ Ρουμανικὴ ἐφημερίς «Κουβέντουλ» πληροφορεῖται ἐξ ἰδιωτικῆς πηγῆς ὅτι ἡ Ἀλβανία ἤρχισεν ἤδη διαβήματα ἐν Βελιγραδίᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως οἱ Γιουγκοσλαβικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι παρασκευάσουν τὴν εἴσοδον αὐτῆς εἰς τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν προσχωρήσῃ ἡ Ἑλλάς ἡ Ρουμανία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία.

Παρέχεται ἐπίσης ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Τουρκία εὖνοεῖ ἀπολύτως τὴν προσχώρησιν ταύτην καὶ ὅτι ἀνέθεσεν εἰς τοὺς διπλωματικούς ἀντιπροσώπους

τῆς νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Ἀλβανικὴν αἵτησιν.

Ἡ αἰτία ἣτις προεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὀφείλεται, ὡς εἰκάζεται, εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, διότι ἡ Ἰταλία διέκοψε τὴν παροχὴν τῶν τακτικῶν ἐπιχορηγήσεων. Διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον ἡ Ἀλβανία ζητεῖ κυρίως παρὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας δάνειον τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, καταβληθησομένων εἰς τέσσαρας ἐτησίαις δόσεις ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων ἐκάστη. Εἰς ἀντάλλαγμα ἡ Ἀλβανία προσφέρει μονοπωλιακὰ προνόμια εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν καπνῶν τῶν ἀνωτέρω Κρατῶν.

Ἡ ὡς ἄνω δημοσιευομένη πληροφορία ἐνδέχεται νὰ μὴ εἶναι ἀπολύτως ἀκριβὴς καίτοι ἡμεῖς κλίνομεν νὰ τὴν πιστεύσωμεν. Διότι ἡ Ἀλβανία χώρα κατ' ἐξοχὴν βαλκανικὴ, χωρὶς ἀνεπτυγμένους εὐρωπαϊκοὺς δεσμούς, πλὴν τῆς ὑποτελικῆς ἐξαρτήσεώς της πρὸς τὴν Ἰταλίαν, θὰ συνήντα ἴσως μεγαλυτέρας πιθανότητος ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως εἰς μίαν στενὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν. Διὰ τοῦτο ὅμως χρειάζεται πρωτίστως νὰ διαμορφωθῇ ὡς παγία συνειδήσις παρὰ τῷ Ἀλβανικῷ λαῷ ἡ ἀνάγκη τῆς προσεγγίσεως αὐτῆς καὶ νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ πνεύματος τῆς καρπώσεως ἀμέσων ὠφελημάτων. Χρειάζεται ἀντιθέτως ἡ ἐπίδειξις πνεύματος ἀλληλεγγύης ἀπέναντι τῶν γειτόνων καὶ πράξεις ἐνισχύουσας τὴν ἀλληλεγγύην αὐτήν. Ἡ Ἑλλάς, ὁμολογουμένως, δὲν διατηρεῖ μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν ἐνθυμῆται τὴν πλήρη κώλυσις ἐργιῶν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Τιράνων εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν σχολείων τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Τὸ μέλλον ὅμως εἶναι ἀνοικτὸν καὶ ἐάν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀχμέτ Ζώγου θελήσῃ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς βαλκανικῆς συνεργασίας θὰ δυνήθῃ πάντοτε δι' ἔργων καὶ οὐχὶ διὰ λόγων νὰ καταστήσῃ τὴν προσπάθειάν της αὐτὴν συμπαθεῖ.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν χθεσινῶν πληροφοριῶν περὶ ἐπαναστατικῶν γεγονότων εἰς τὴν γείτονα ἐγράφησαν αἱ σκέψεις αὐταί. Δὲν θέλομεν ὅμως νὰ τὰς συνδέσωμεν μετὰ τὴν στασιαστικὴν ἐκδήλωσιν οὔτε νὰ ἴδωμεν εἰς αὐτὴν ξένους ὑποκινήσεις. Εἶναι ἄλλωστε γνωστὸν ὅτι αἱ τοπικαὶ διαφοραὶ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ τὰ μίση μετὰ τῶν ἰσχυόντων φθάνουν συχνότατα μέχρι συρράξεων

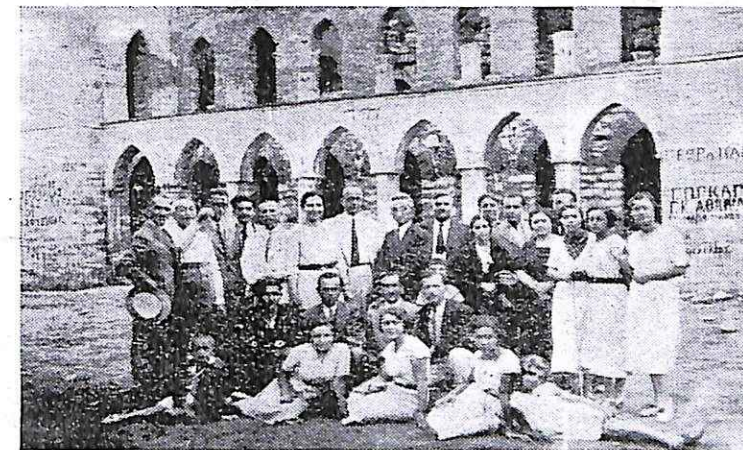
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ὁ Ὅμιλος Δροπολιτῶν διωργάνωσε τὴν δευτέραν του ἐκδρομὴν ἐντὸς τῶν πλασιῶν τοῦ γενικοῦ του σκοποῦ.

Περὶ τὰ 80 μέλη καὶ ἄλλοι φίλοι καὶ θιασῶται τῶν Ἀττικῶν καλόντων ἐξέδραμον τὴν 4ην Αὐγούστου εἰς τὴν Πεντέλην.

Ἡ κατασκήνωσις τῶν ἐκδρομέ-

ῶν ἡπειρώται. Διεκρίναμε τὸν πρόεδρον τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Ζαρπαλᾶν, τὸν συνάδελφον κ. Σκενδέρην, τὸν ἐπίσης συνάδελφον κ. Ἀθ. Γκογκώνην, τὸν δικηγόρον κ. Ντάγκαν τὸν γραμματέα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου κ. Καρζῆν, τὸν ἱατρὸν κ. Β. Χρήστου τὸν φίλον ἱα-

Ἕνας Ὅμιλος ἀπὸ Δροπολίτας

ων ἐγινε. εἰς τὰ πλατάνια καὶ τὰ πεῦκα ὅπου τὸ Ἡπειρωτικὸν κέντρον Βενέτη.

Ἡ ἡμέρα πέρασε μὲ διασκεδάσεις καὶ μὲ γλέντι.

Ἐκεῖ στὴ ρίζα τοῦ πεύκου δύο τρία γλυκόλαλα λαρύγκια νοσταλγοὶ τοῦ Δροπολίτικου τραγουδιοῦ εἶπαν καὶ ξανάειπαν τὴν Δροπολίτισσα καὶ δρόσισαν τὰ μάτια τους ἀπὸ τὸν πόνο γιὰ τὴν μακρυνὴ πατρίδα ὥσπου ἐτοιμάστηκε τὸ τσιμοῦσι.

Τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Ὁμίλου ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τους πολλοὶ

τὰς ὁποίας παρακολουθοῦν ὅσοι συνδέονται διὰ συμφερόντων ἢ ἄλλων δεσμῶν μὲ τοὺς ἡγήτορας. Ἐλπίζομεν ἐν τοσούτῳ ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ γνωρίσωμεν ταχέως τὰ πραγματικὰ αἷτια τῆς ἀνταρσίας διὰ νὰ τὰ ἐκτιμήσωμεν ὥς ἀρμόζει.

τὸν κ. Σπύρον Λήτον, τὸν κύριον Καρβέλην μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Μουσούρην, τὰς οἰκογενεῖας τῶν κ. κ. Μιχαὴλ Κασιοῦτη καὶ Συραφοπούλου, τὰς δίδας Παπαμάρκου, τὸν φίλον κ. Θ. Καράσαν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁμίλου κ. Δ. Τσάραν, τοὺς κ. κ. Ν. Παπαδόπουλον, Χρ. Σαχίνην γραμ. τοῦ Ὁμίλου, τὸν φίλον κ. Ν. Μάσιον Ταμίαν, τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον ὑπάλληλον ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Ε. Σταμούλην μετὰ τῆς δίδος ἀδελφῆς του, τὸν κ. Ν. Τζιοβάραν καὶ Σ. Νότην, τὴν οἰκογένειαν Παπαναστοσίου, τὸν κ. Ἡλ. Μίχαν, τὸν ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην Πεντέλης κ. Ψημάρην, τοὺς κ. κ. Θ. Μουσελίμον, Λ. Δούμην, Ἀν. Τσοῦνην, Θ. Μούκαν, Ν. Κολιδὸν Χ. Βῶκον, Σ. Μάσιον, Κυριάκην κλπ.

ΤΡΑΓΗΜΟΤΙΚΑ

Ο ΛΑΒΩΜΕΝΟΣ

Στῆς Δερόπολης τὸν κάμπο
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
δέντρος ἦταν φυτωμένους
μωρὲ κιάει μὲ λιό(τ) (*)

Καὶ στὸν ἴσκα του ἴπο κάτω
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
ὁ Γιαννάκης ξαπλωμένος
μωρὲ κιάει κ. λ. π.

Νὰ κι ὁ Γρίβας του δεμένος
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
χλιμιντράει καὶ τοῦ λέει
μωρὲ κιάει κ. τ. λ.

—Σήκω ἀφέντη καβαλικά
μωρὲ Μπιρμπιλιώ.
—Δὲ μπορῶ καημένε Γρίβα
μωρὲ κιάει κ. τ. λ.

Γιατὶ μὲ ἔχουν λαβωμένο
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
Στὴν καρδιά πετυχημένο
μωρὲ κιάει κ. τ. λ.

Στὸ δεξιό μου τὸ ποδάρι
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
μωρὲ κιάει μὲ λιό(τ)

Μὸν πάρε τὸ δακτυλίδι
μωρὲ Μπιρμπιλιώ
καὶ σύρέ το στὴν καλή μου
μωρὲ κιάει μὲ λιό(τ)

(*) Δὲν εἶναι καθόλου περίεργο πῶς μέσα
στὸ τραγούδι βρίσκεται κι ἓνας στίχος Ἀλβα-
νικά.

Στὰ γλέντια στὶς χαρὲς—ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κα-
θημερινὸ βίο—οἱ Δροπολίται ἐρχονται σὲ ἐγ-
καρδιώτερη ἐπικοινωνία, τὸ καλεῖ ἡ μέρα! καὶ
μὲ τοὺς Ἀρβανίτες ποὺ τοὺς καλοῦν πάντοτε.
Ἐκεῖ λοιπὸν μέσα στοὺς καπνοὺς τοῦ γλεν-
τιοῦ στὴν ἐγκάρδια συγκέντρωση καὶ στὸ τρα-
γοῦδι, παίρνουν μέρος στὴν «ἐπωδὸ» (ρεφραίν)
ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς καλοὺς τραγουδιστάδες καὶ
ἄλλοι τῆς παρέας καὶ ὁ καθένας ἅμα δὲν ξαί-

Η ΘΑΝΑΣΙΩ

(Δροπολίτικε)

Τοῦ Μάη τὰ λουλούδια
τ' Ἀπρίλη οἱ δροσιές.
ἔτσι εἶν' καὶ τῆς Θανάσιως
οἱ ἀναστεναξιές.

Κλέφτες πάσαν τὴν πεῖραν
ἴπο μέσ' ἀπ' τὸ χωριὸ
τὴν πῆραν καὶ τὴν πάσαν
σ' ἓνα ψηλὸ βουνό.

Ἀγάλια—ἀγάλια κλέφτες
τ' εἶμαι ξυπόλητη
ὅσο νὰ δώση τ' ἄστρι
νὰ πάρη ἡ χαρὰυγὴ
ν' ἀνοίξῃ τὸ παζάρι
νὰ πάρω ποδεμή.

Περβάτα, βρὲ Θανάσιω
τὶ θὰ μᾶς πιάσουνε
τ' ἀδελφοξάδεφρά σου
θὰ μᾶς χαλάσουνε

—Ἐφώναζες, Θανάσιω
τὸ ποῦ σὲ πιάσανε
τὶ νᾶλεγα ἡ καημένη
καὶ τ' εἶχα γιὰ νὰ εἰπῶ
τὸ στόμα βουλωμένο
τὴν πάλλα στὸ λαιμό.

ρε...μουρμουρίζει ὅ,τι θέλει κάτι τι ὁμοιοκατά-
ληκτο.

*Ἐτσι ἐξηγεῖται ἡ «παρεϊσφρυσίς» αὐτῇ, ποὺ
ὁμολογοῦμε πῶς εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένη καὶ δί-
νει στὸ ὅλο τραγούδι ἓνα θρηνηδὴ καὶ θλιβε-
ρὸ τόνο γιὰ κείνους ποὺ καταλαβαίνουν τὴ φρά-
ση αὐτῇ.

Κιάει μὲ λιότ=κλαίω μὲ δάκρυα.

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΜΕ ΕΣΤΙΑΣ ΤΟ ΦΙΕΡΙ, ΤΟ ΕΛΒΑΣΑΝ, ΤΟ ΜΠΕΡΑΤΙ & ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΜΟΥΖΑΚΙΑΝ ΜΕΡΗ

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΕΤΑΞΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐξεργάγη Ἐπανάστασις ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν κομόπολιν Φίερι μεταδοθεῖσα ταυτοχρόνως εἰς τὰς περιοχὰς Βερατίου καὶ Ἐλμπασάν.

Ὁ Ἕλλην ταχυδρομὸς Κ. Τσέλιος ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν Ἰωαννίνων—Ἀργυροκάστρου φθάσας εἰς τὰ παρὰ τὴν Κακαβιὰν Ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα ἠμποδίσθη ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ φυλακίου νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος· ἐπληροφορήθη δὲ ὅτι ἐξεργάγη στάσις ἐν Ἀλβανίᾳ μὲ κέντρον τὸ Φίερι καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι κυρία τῆς καταστάσεως.

Ἀργότερον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Ἡπείρου καὶ ἐπιβάται ἀφικθέντες ἐξ Ἀργυροκάστρου ἐν οἷς ὁ Μουφτὴς Ἀργυροκάστρου, ὁ Τζεβὰτ Καλαντζῆς δημοσιογράφος Διευθυντὴς τῆς «Δημοκρατίας» καὶ ὁ Τραπεζίτης Ἀλῆ Χάσιος ἅπαντες δεδηλωμένοι Ζωγικοὶ ἐπληροφόρουν ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἰδιῶται καὶ ἄνδρες τῆς χώρας φυλακῆς Φίερι μὲ ἐπικεφαλῆς κατώτερον ἀξιωματικὸν κατέλυνον τὰς νομίμους ἀρχὰς καὶ ἐβάδιζον κατὰ τῶν Τυράνων.

Σημειωθήτω ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἐδολοφόνουν εἰς Φίερι τὸν στρατηγὸν Γκιλιάρδι Αὐστριακὸν ὁργανωτὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ στρατοῦ καὶ ἔμπιστον τοῦ Βασιλέως ἐπιβαίνοντα αὐτοκινήτου καὶ ἐνεργοῦντα προφανῶς ἐπιθεώρησιν.

Κατὰ τινὰς πληροφορίας τὸν στρατηγὸν Γκιλιάρδι ἐφόνευσεν ὁ δημοσιογράφος καὶ πολιτευτὴς Τσεκρέζι Διευθυντὴς τῆς «Ὠρας» καὶ τοῦ «Τηλεγράφου» ἐφημερίδων τὰς ὁποίας κατ' ἐπανάληψιν εἶπεν παύσει ὁ Βασιλεὺς ἐπειδὴ οὗτος ὑποπτεύετο ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε συνάψει ἀθεμήτους σχέσεις μὲ τὸν φρονευνθέντα στρατηγὸν Γκιλιάρδι.

Τὸ Ἀλβανικὸν Πρακτορεῖον προέβη εἰς τὴν ἐξῆς ἀνσκόινωσιν :

»Διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι παραμένουν μέχρι τῆς στιγμῆς ἄγνωστοι ὁ στρατηγὸς Γκιλιάρδι ἐδολοφονήθη εἰς τὸ Φίερι, ὁπόθεν διήρχετο. Κατόπιν τῆς δολοφονίας ταύτης ἐσημειώθη ταραχώδης κίνησις ἀποκλειστικῶς τοπικοῦ χαρακτῆρος ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ. Διὰ τῶν συντόνων μέτρων, ἅτινα ἔλαβον αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαί, ἡ κίνησις αὕτη κατεστάλη τελείως. Πολλοὶ τῶν ὑποκινητῶν συνελήφθησαν. Εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τῆς Χώρας ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος ἡρεμία».

Ἀργότερον ἀνεπίσημοι μὲν ἀλλὰ ἀξιόπιστοι πληροφορίες ἔφερον τὴν Ἐπανάστασιν ἐκταθεῖσαν καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς.

Ὁ Βασιλεὺς αὐθωρεὶ συγκαλεῖ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει τὴν λήψιν κεραυνοβόλων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ Τζεμάλ Ἀραῖς τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς Κυβερνητικῶν δυνάμεων ἐνῶ ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐκηρύττετο εἰς ἄσταν τὴν χώραν τὰ δὲ στρατοδικεῖα συνίσταντο ἀθρόως.

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΗΓΕΤΑΙ

Τῆς ὅλης ἐπαναστάσεως ἡ ὁποία δὲν στερεῖται ὁργανώσεως φέρεται ἀρχηγὸς ὁ ἰσχυρὸς φίλαρχος Σεφκέτ Βερλάτσι παρ' ὀλίγον πενήτερός τοῦ Ζώγου, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀρραβωνίσει τὴν κόρην του κατὰ τὸ 1923. καὶ τὸν ὁποῖον εἶχε ἐνισχύσει σημαντικῶς διὰ τὴν ἀνοδὸν του εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας.

Ὡς γνωστὸν ὅμως διελύθη ὁ ἀρραβὼν οὗτος ἔκτοτε δὲ χρονολογεῖται τὸ μῖσος τοῦ Βερλάτσι πρὸς τὸν Βασιλέα.

Αἱ Κυβερνητικαὶ δυνάμεις συνεκρούσθησαν μὲ τοὺς ἐπαναστάτας παρὰ τὴν Δούσαν τούτους καὶ κατέβαλαν ὁλοσχερῶς. Οἱ νεκροὶ ἐκατέρωθεν ἀνέρχονται περὶ τοὺς 40.

Αἱ ἐπαναστατημέναι περιοχαὶ διατελοῦν ἐν

καταφανεί αναβρασμῷ ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις ἐπέβαλε προληπτικὴν λογοκρισίαν, ἀπηγόρευσε τὴν ἐξοδὸν ἐκ τῆς ἐπικρατείας καὶ ἐκλείσει τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ Γιουγκοσλαβίαν σύνορα.

σύννορα, ἄλλοι δὲ ἐπιβάντες βενζινοπλοίων διεκπεραιώθησαν εἰς Κέρκυραν.

ΠΛΗΡΗΣ ΗΣΥΧΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἰωαννίνων, ἃς ἐκόμισεν ὁ ἐκ Κορυτσᾶς προσερχόμενος Ἀλβανὸς ποδόχναρος κ. Κωστούρη τὸ κίνημα κατεπνίγη εἰς τὸ αἷμα συλληφθέντων καὶ ἐκτελεσθέντων πλείστων ἰδιωτῶν, δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν.

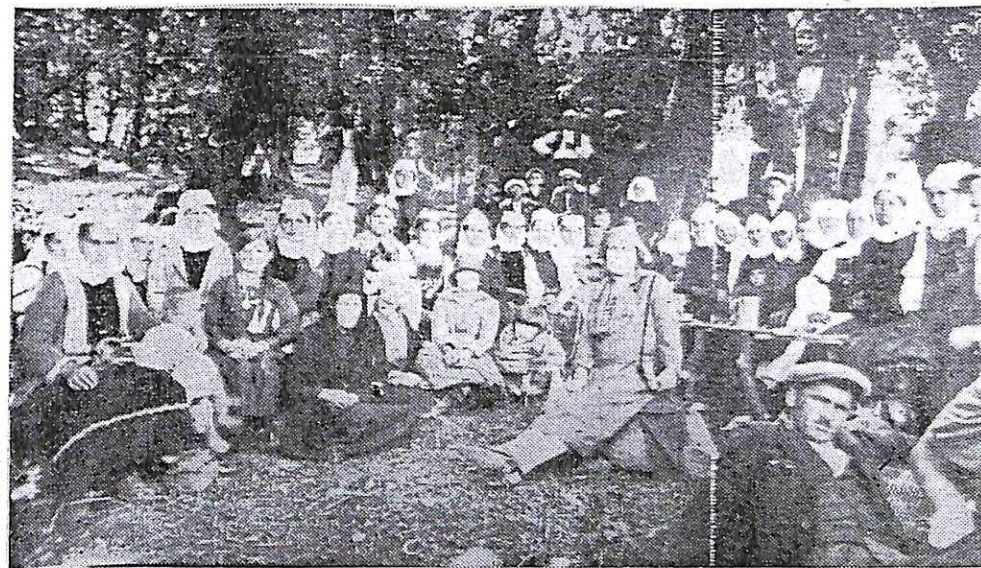
Οἱ φερόμενοι ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος Μπέηδες τῆς οἰκογενείας Βρυώνη διεσκορπίσθησαν ἄλλοι μὲν πρὸς τὰ Γιουγκοσλαβικὰ

Κατὰ νεώτερον Ἀλβανικὸν ἀνακοινωθέν πλήρης τάξις ἐπικραεῖ ἐν Ἀλβανίᾳ κατασταλέντος ὁλοσχερῶς τοῦ κινήματος.

Παρὰ πάντα ταῦτα παρμένουν ἀκόμη ἐστίαι καὶ ὑποβόσκει δυσφορία ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ πάλιν.

Ἡ συγκοινωνία Ἰωαννίνων — Ἀργυροκάστρου παραμένει εἰσέτι κλειστή.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Κατοῦνα τῆς ὁποίας τὰ κτήματα περιέλαβεν ἡ ζώνη τῶν συνόρων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵδρυσαν ἀπὸ ἐτῶν νέον συνοικισμόν ἐπονομασθέντα Νέα Κατοῦνα ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Εἰς τὴν εἰκόνα γυναῖκες τῆς Ν. Κατοῦνας πρὸ τοῦ φακοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ Παναγύρεως. Αἱ γυναῖκες τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὰ . . . εὐρωπαϊκὰ ἀπολαύουν ἐκτιμῆσεως καὶ καταλαμβάνουν πάντοτε . . . πρωτοκαθεδρίας !

Εἰδήσεις ἀπὸ τῆν Πατρίδα

—'Εγκαινία Βιβλιοθήκης

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὸ 'Ελ-
βασάν ἔλαβε χώραν ἑορτὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ
τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας βιβλιοθήκης δω-
ρεᾶς τοῦ Ναζίφ Βαχόλη. Εἰς τὴν ἑορτὴν
παρέστησαν ὁ μέγας Αὐλάρχης τοῦ Βα-
σιλέως κ. Τζαφέρ Οὐπι ἀντιπρόσωπος
τῆς Α. Μ., ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τύπου κ. Μι-
χαήλ Τσέρκος καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ
στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἡ ἑορτὴ ἤρχισεν μὲ σύντομον λόγον
τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναζίφ Βαχόλη Χικμέτ.

Ἀκολούθως ὠμίλησεν ὁ Δήμαρχος κ.
Αὐντῆς Ντηλαβέρη καὶ ἔλαβε τὸν λό-
γον ὁ Αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Τζαφέρ Οὐπι πλέκει τὸ
ἐγκώμιον τοῦ 'Ελβασάν «τῆς ὥραιας πο-
λιτείας» κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐ-
θνικοῦ ποιητοῦ καὶ ἐξαίρει τὸν πατριωτι-
σμὸν τῶν κατοίκων. Ἀκολούθως εἰσέρχε-

ται εἰς τὸ θέμα. Μακαρίζει τὴν ψυχὴν τοῦ
δωρητοῦ λέγων ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους
θὰ ἀναγράψῃ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνό-
ματα τῶν εὐεργετῶν ὁ δὲ Ἀλβανικὸς λα-
ὸς θὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν μνήμην του μὲ συμ-
πάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Εἶναι ἀλησμόνητοι οἱ ὀλίγοι πατριῶ-
ται οἱ ὅποιοι μὲ ὑλικὰς θυσίας ἔχουν ὠ-
φελήσει τὴν πατρίδα τῶν. Δὲν μπορῶ νὰ
παρασιωπήσω εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν
τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν: τοῦ Ἀλῆ
'Αγκιάου, τοῦ Κεμάλ Μπαχόλι, τοῦ Θω-
μᾶ Τουρτούλη εἰς τὴν Κορυτσάν, τοῦ Νε-
σάτ Πασᾶ εἰς Αὐλῶνα, τοῦ Ζάππα εἰς
τὸ Τεπελένι καὶ ἄλλα ὀνόματα τα ὅποια
δὲν μοῦ ἐρχονται εἰς τὴν μνήμην.

— Πυρκαῖα

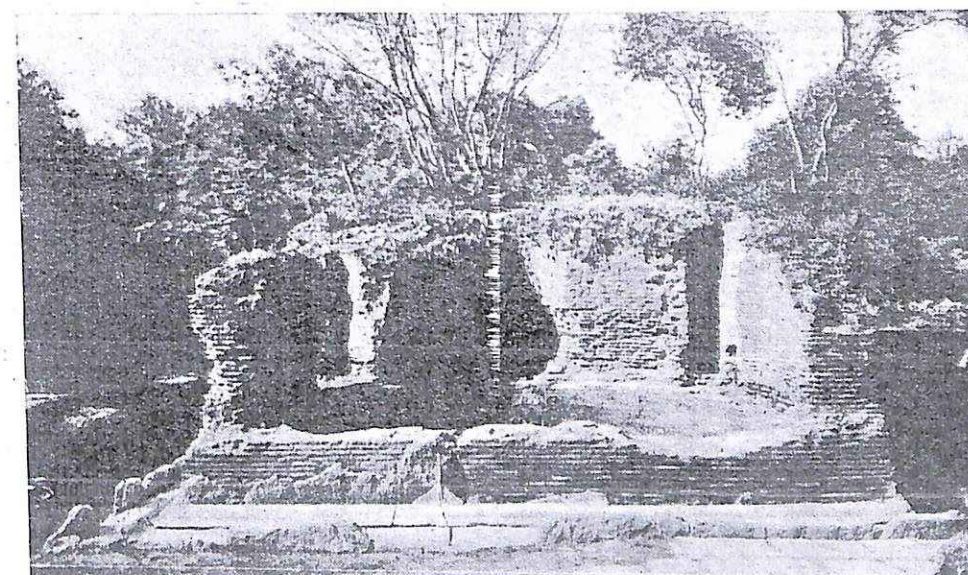
Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐξεργάγη
πυρκαῖα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κώστα
Γκούντισου ἐν Δερβιτσιάνῃ ὀφειλομένη εἰς
ἀπροσεξίαν τούτου.

Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς διακόσια
χρυσὰ φράγκα.

—'Απόπειρα βιασμοῦ

Ἀπεπειράθη νὰ βιάσῃ εἰς τὸ Δέλβινον
τὴν Ἑρμίναν Παντιελῆ ὁ συγχωριανὸς Νι-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Χῶρος ἀνασκαφῶν

ΒΟΥΘΡΩΤΟ— Ἐκεῖ ποὺ πρὸ 15 ἐτῶν ὄργωνε τὸ ἀλέτρι, τώρα ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπά
νῇ μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀρχαιολόγου καθηγητοῦ Οὐγολίνι ἔφερε εἰς φῶς πλεῖστα εὐρήματα.

κόλαος Τζίμος καθ' ὃν χρόνον αὕτη εἶ-
χε μεταβῆ εἰς τὸν ἀγρόν της.
Ὁ δράστης συνελήφθη, τοῦ ἀπηγγέλθη
δὲ κατηγορία ἐπὶ ἀποπείρα βιασμοῦ.

—Τραυματισμὸς ἐξ ἀπροσεξίας

Ἐνῶ ἀνυπόπτως κάτεγινετο εἰς τὸν
καθαρισμὸν τοῦ ρεβόλβερ ὁ Μαντζάρης
Μοῦτσος εἰς τὸ Βλαχάτι τοῦ Δελβίνου ἐ-
πληγώθη σοβαρῶς εἰς τὸ γόνυ ἀπὸ τυ-
χαίαν ἐκπυρσοκρότησιν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΠΡΟ-Ι- ΟΝΤΩΝ ΕΞ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἐπεγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη κοι-
νὴ ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν Οἰκο-
νομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι διὰ
τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου χρονικὸν
διάστημα ἡ εἰσαγωγή Ἀλβανικῶν
προϊόντων θὰ ἐπιτρέπηται μόνον
διὰ τὰ κάτωθι τελωνεῖα καὶ διὰ
τὰ ἔνσυντι ἐκάστου ἀναγραφόμενα
ποσά.

Τελωνεῖον Κερκύρας	δρχ. 1.800.000
» Πειραιῶς	» 2.700.000
» Κακαβιάς	» 500.000
» Πατρῶν	» 500.000
» Μέρτζανης	» 500.000

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τὴν 4ην Αὐγούστου ὁ «Ὁμιλος
Δροπολιτῶν» διωργάνωσε ἐκδρο-
μὴν εἰς τὴν Πεντέλην.

—Τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος ἐκδίδε-
ται μόνον μὲ δέκα ἑξ σελίδας κα-
θὼς καὶ τὸ τοῦ Αὐγούστου, τοῦτο
δὲ διότι «ἡ Βόρειος Ἡπειρος» ἐ-
πεβαρύνθη μὲ τὴν ἔκδοσιν συγ-
γράμματος διακοσίων περίπου σε-
λίδων, Γαλλιστί, περιέχοντος δια-

φωτιστικὰ ντοκουμέντα ἐπὶ τοῦ Βο-
ρειοηπειρωτικοῦ ζητήματος.

—Τὸ ἑκτακτον αὐτὸ τεῦχος θὰ κυ-
κλοφορήσῃ εὐρύτατα εἰς τὸ ἔξωτε-
ρικὸν πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ σχο-
λικοῦ μας ζητήματος εἰς τὴν Γε-
νεύην.

—Τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους
τούτου θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀναγνώ-
στας μας πιστὴ καὶ ἀκριβὴς μετά-
φρασις εἰς πολλὰς συνεχείας, τὰς
ὁποίας δύνανται νὰ συνοψίσουν
καὶ εἰς βιβλίον. Ἀργότερον θέ-
λουν δοθῇ ὁδηγία.

—Μετὰ τὴν ἑκτακτον αὐτὴν ἔκ-
δοσιν περὶ τῆς σημασίας τῆς ὁποί-
ας γράφομεν ἄλλοι θὰ συνεχίσῃ
ἡ Ἑλληνικὴ κανονικῶς.

Οὕτω δὲν θὰ δημιουργηθοῦν
κενὰ ἐπαφῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ
τῶν συνδρομητῶν ἰδίως δὲ νῦν, ὅτε
ὁ Σύλλογος ἀγωνίζεται διὰ τὸ
σχολικὸν ζήτημα.

—Τὴν 25ην Αὐγούστου ὅλοι οἱ
Βορειοηπειρωτῆται θὰ παρευρεθοῦν
εἰς τὴν Ἀγίαν Παρασκευὴν. Ἐκεῖ
θὰ γίνῃ πατριωτικὸ γλέντι καὶ
κοινὴ πατριωτικὴ διασκέδασις.

—Μερικοὶ ἀφοῦ ἐκράτησαν τὰ
δύο πρῶτα τεύχη τῆς «Βορείου
Ἡπείρου» ἐπέστρεψαν τὸ τρίτον.
Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτό.

—Ἐνας μάλιστα τὸ διάβασε κα-
λὰ-καλὰ κόβοντας τὰ φύλλα τὸ
ἐπέστρεψε ἔπειτα. Οὔτε αὐτὸ εἶ-
ναι σωστὸ. Ὅποιος δὲν μπορεῖ νὰ
ἐγγραφῇ συνδρομητὴς ἅς διαβάσῃ
ἀπὸ ἄλλους συμπατριώτας.

—Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς
τὸν Ὁμιλον Δροπολιτῶν ἐξελέγη
τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον
ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κάτωθι: κ.
κ. Δ. Τσάρα προέδρου, Χ. Σαχίνη
γραμματέως, Ν. Μάσσιου Ταμίου,
Χ. Βώκου καὶ Β. Ζέρη συμβούλων.
Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ. Β. Παπα-
μάρκου, Σ. Μάσιος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΝΗΣ

Ξ (Γεννήθηκε στη Σωτεία τῷ 1910. Ἀκούσε τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου Βοστίνας ἀπ' ὅπου πήρε καὶ ἀπολυτήριον. Ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ γράφηκε στὴ Φαρμακευτικὴ σχολή).

Σταυραητέ! Τρεῖς μῆνες χαροπάλευες. Ἐμεῖς βυθισμένοι στὴ βιοπάλη—μὰ πάντα μὲ τὸ λογισμό πού σάλευε ἀπὸ τὴ θλίψη κοντὰ σου—αἰσθανόμαστε πὼς εἴμαστε ἔνοχοι ἀπέναντί σου ἀγαπημένε μας, γιατί δὲν ἤρθαμε στὴν κλίνη σου μὲ τὸ ριπίδι νὰ διώξουμε τὰ μακάβρια φτερουγίσματα τῆς συμφορᾶς πού σὲ τριγύριζε!

Καὶ βύθισε τὰ νύχια τοῦ τὸ ὄρνιο θάνατος, χρυσὴ ἐλπίδα τοῦ λυπημένου σου γονιοῦ στὴν ἀτσάλενια σου ὁρμὴ καὶ τὴ μηδένισε.

᾿Ωϊμέ! Νὰ τὸ πιστέψουμε ἄρα γε πὼς δὲ ζῆς, πιά μεταξύ μας, πὼς δὲ βλέπουμε τὸ ἄδολό σου χαμόγελο καὶ δὲν ἀκοῦμε τὰ γλυκὰ σταρᾶτα, φιλικὰ σου λόγια;

Ἄλλοίμονο; Στῆς νηότης τὸν ἀνθὸ μὲ τὸν πλούσιο χυμὸ γιομάτον ἐπιθυμία νὰ κατακτήσης τοὺς πλατειοὺς τῆς ἐπιστήμης ὀρίζοντες ἤρθες μιὰ μέρα ἄγνός καὶ ἄμωμος γιομάτος υἱεία καὶ ὁμορ-

φιά ἀπὸ τὸ βάθος τῆς Ἐπαρχίας κρατῶντας τὴν παντιέρα τῶν πιὸ ὠραίων ἰδανικῶν.

Κ' εἶπαν ὅλοι πὼς θὰ νικήσης. Κι' εἶπες καὶ σὺ πὼς εἶσαι βέβαιος γιὰ τὴ νίκη. Καὶ χαρήκαμε καὶ σὲ κάναμε νὰ χαρῆς...

Πὼς νὰ πιστέψουμε πὼς σὺ πιά δὲν εἶσαι μεταξύ μας; Πὼς νὰ πιστέψουμε πὼς σὺ πιά δὲ ζῆς;

᾿Ω εἶναι κακὸς ὁ θάνατος κι' εἶναι πανώρηα ἡ ἄθλια μας ζωὴ. Καὶ γέμισες τὸ προσκέφαλο μὲ καυτερὰ δάκρυα «γιατὶ νὰ πεθάνω»;

Σταυραητέ! πού ἡ μοῖρα σοῦ ψαλίδισε τὰ ὠριόπλουμα καὶ δυνατὰ φτερά, σταυραητέ, πού ἡ μοῖρα σοῦ κουτσούρευε τὰ πιὸ ἄγνά σου ὄνειρα, πές μας, ζῆς γιὰ δὲ ζῆς; μίλησέ μας ἀπέθανες γιὰ ζῆς;

᾿Ωϊμέ τὸ ἀνεπάντεχο κακό! Τρεῖς μῆνες χαροπάλευες στῆθος μὲ στῆθος γιατί εἶχες δικαίωμα πάνω στὴ ζωὴ τὸ δικαίωμα ποῦχουν τὰ εἰκοσιπέντε χρόνια...

Κι ἦταν μοιραῖο ἡ φριχτὴ συμφορὰ νὰ σὲ νικήσῃ καὶ πάνω στῇ συμφορὰ νὰ σκορπίσῃ ἄλλη συμφορὰ στὸ θλιμμένο σου ἀδερφὸ στὸν κατακαυμένο σου πατέρα!

Σταυραητέ μὲ τὴν εὐγενικιά καὶ πλούσια σου ψυχὴ, μὲ τὶς ἀρμαθιές τῶν πιὸ ὠραίων ὀνείρων, μὲ τὴ λεβέντικη τὴ νηότη καὶ τὴν ψιλὴ κορμοστασιά. Πές μας ζῆς γιὰ δὲ ζῆς; Μίλησέ μας ἀπέθανες γιὰ ζῆς;

᾿Ωϊμέ στὴ συμφορὰ!...

A. M.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε Γ. Δ. Ματάλα Νευρολόγου—Ψυχιάτρου μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡ ΣΧΟΛΗ ΣΤΕΚΦΑ**» καὶ ἡ ψυχανὰ λυτικὴ θεραπευτικὴ.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν

Ὁ κ. Παντελῆς Θωμᾶς ὑποδιευθυντὴς Γυμνασίου Λαρίσης μᾶς παρακαλεῖ νὰ διορθώσωμε εἰς τὴν σελίδα 3, τοῦ προηγουμένου φύλλου, δευτέρα στήλη ὡς ἑξῆς τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς του «... οὐ μόνον παρὰ τοῖς δμαίμοσι, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀλλοξοπιστήσασιν τοιοῦτοις κλπ.». Ζητοῦμεν συγγνώμην τόσο ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν μας συγγραφέα τῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινόν. Ὁ... δρᾶστης τυπογράφος παρετηρήθη δεόντως.

κ. Τάσον Βιδούρην, Καθηγητὴν Πάτρας.—Ἀποσταλεῖσα παρ' ὑμῶν συνεργασία μᾶς τιμᾷ. Θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ λίαν προσεχῶς. Καταστατικὸν ἐστάλη. Σᾶς γράφομεν ἐκτενέστερον ταχυδρομικῶς.

Ὁμιλὸν [Δροπολιτῶν.—Θερμαὶ ἐκδηλώσεις μεθ' ὧν ὑποδέχεσθε ἐκάστοτε τὴν «Βόρειον Ἡπειρον» μᾶς ὑποχρεώνουν.

κ. κ. Ἀν. Κάτσην καὶ Σ. Πουλέρην.

Κων)πολιν.—Περιμένομε ἓνα κατάλογον τῶν αὐτόθι πατριωτῶν ὡς διὰ νὰ στείλωμε τὴν τὴν «Βόρειον Ἡπειρον».

κ. Π. Θωμᾶν. Ὑποδ. Λάρισσαν.—Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας, ἀτυχῶς παρυσέφρουσε τὸ «τυπογραφικὸν ἀβλέπημα» τὸ ὁποῖον καὶ ἐπανορθώνομεν.

κ. κ. Θ. Μάλλιον καὶ Σ. Γεράσην. Πωγωνιανήν.—Στέλλετε μᾶς ἀνταποκρίσεις σχετικῶς μετὰ ἐν Β. Ἡπειρῶ γεγονότα. Ὁσαύτως ἀναμένομεν καὶ συνεργασίαν σας.

κ. Λιάζον. Ἐνταῦθα.—Ἐπεστρέψαμε φωτογραφίας. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

κ. Χρ. Τέρπον. Ἐνταῦθα.—Ἐγένετο ἡ μεταβολή. Εὐχαριστοῦμεν.

κ. Ἀθ. Βαρέσην.—Ἐλάβομεν ἐξάμηνον συνδρομὴν τοῦ φύλλου. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.

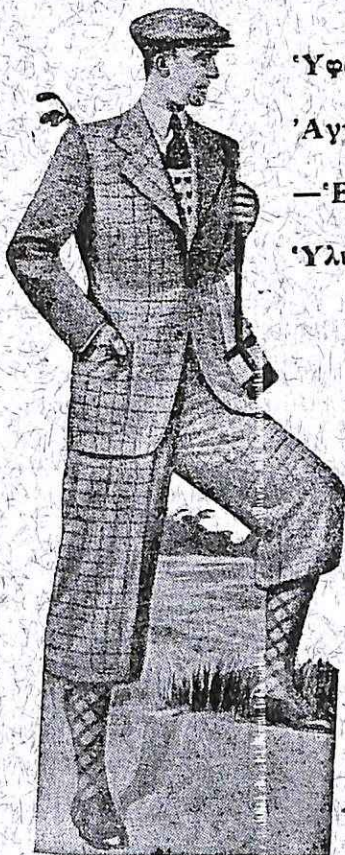
Σύλλογον Βορειοηπειρωτῶν. Θεσ)νίκην.—Διαδίδετε τὴν «Β. Ἡπειρον» μεταξὺ τῶν αὐτόθι πατριωτῶν μας. Προσεχῶς σᾶς γράφομεν ταχυδρομικῶς.

Σύλλογον Ἡπειρωτῶν «Πύρρον» Ἀμερικὴν.—Διαδίδετε τὴν «Βόρειον Ἡπειρον» αὐτόθι. Λάβετε τὴν κολωσύνην νὰ μᾶς στείλετε κατάλογον πατριωτῶν. Μ.

.....
"Οποιος θέλει να ένδυθῃ με γούστο
ἐπισκέπτεται τὸν

N. ΜΑΣΣΙΟΝ !

·Υφάσματα
·Αγγλικά
—·Ελληνικά
·Υλικά ἄριστα

·Εφαρ-
μεγὴ
τελεία

Κομ-
ψότης

ΑΙΟΛΟΥ
73

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

.....
.....

·Επιμελεία ·Επιτροπῆς ἐκλε-
κτῶν Αἰτωλοακαρνανῶν δια-
νοουμένων ἐκδίδεται ἐν Ἀθή-
ναις διὰ πρώτην φοράν ἐφέτος
Τὸ

**ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1936**

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ μελέται - λαογραφικαί,
λογοτεχνικαί, ἐμπορικαί, βιομηχανικαί
καὶ παραγωγικαὶ ὁλοκλήρου τῆς Αἰτω-
λοακαρνανίας

◆◆◆

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ὅλων τῶν ἐπιλέκτων
Αἰτωλοακάρνων διανοομένων καὶ πο-
λιτευτῶν.

ΕΙΚΟΝΕΣ, ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ
μνημεῖα, τουριστικὰ καὶ καπνικὰ κέν-
τρα κ. λ. π.

◆◆◆

ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ἡ
Ναύπακτος, τὸ Καρμυνησίον, ἡ Ἀμφι-
λοχία, ἡ Βόνιτσα, ὁ Ἀστακός, τὸ Αἰ-
τωλικόν, ἡ Κατοχή, ἡ Γαβαλοῦ, τὸ Κε-
φαλοβρυσον καὶ ὅλαι αἱ φιλοπρόδοι
κωμοπόλεις θὰ περιγραφοῦν ἐκτενῶς
διὰ τὴν σημερινὴν των παντοῖα δρᾶσιν.

◆◆◆

ΤΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΚΟΝ ΗΜΕ-
ΡΟΛΟΓΙΟΝ θὰ εἶναι ὁ καθρέπτης τῆς
ὕψιστης συμβολῆς τῆς Αἰτωλοακαρνα-
νίας εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας,
εἰς τὴν πολιτικὴν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν
βιομηχανίαν

◆◆◆

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΔΡΑΧ. 100

◆◆◆

Διὰ Συνδρομὰς καὶ Διαφημί-
σεις ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ γρα-
φεῖα τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» Πα-
νεπιστημίου 36—Ἀθήναι

